

בס"ד שבת חומ"ס שנת תרמ"א ליובאוויץ

ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה (בישעי' סי' י"ב), שז"ע ניסוך המים שהי' בחגה"סי ובכל השנה הי' רק ניסוך היין לבד' ובחגה"ס ניתוסף גם ניסוך המים, וצ"ל מפני מה ניסוך היין נאמר בפירוש כמה פעמים בתורה בפ' נסכים' ונשנית כמ"פ, וניסוך המים לא נא' בפירוש בתושב"כ כלל רק הל"מ' ורבנן סמכוהו אקרא' ברמז שביום השני כתי' ונסכיהם שניתוסף מ"ם לבסוף וביום הששי נא' ונסכיה ניתוסף יו"ד וביום השביעי נא' כמשפטם' ניתוסף ג"כ מ"ם (שהו רק בדרך רמז ולולי הל"מ אפשר לא היו למדים מזה כלל ניסוך המים רק מאחר שנא' הל"מ לכן סמכוהו אקרא, הגם) שנא' בדרך רמז בג' ימים, ולכא' הנה מה שנא' ונשנית בתושב"כ כמ"פ בפירוש הנה זהו גדול יותר א"כ ניסוך היין היא בחי' יותר עליונה, אמנם באמת הנה כתי' ושאבתם מים בששון משא"כ ביו"ד, וגם ארז"ל במשנה כל מי שלא ראה שמחת בית השואבה לא ראה שמחה מימיו, וא"כ גדלה מעלת ניסוך המים על היין כו'. אך הענין הוא דבאמת שניהם אמת, ויובן בהקדם ענין

ואילך. וראה גם לעיל ח"א (בחלק המאמרים) המשך מזה ז' פל"ז ואילך.
המאמר נדפס גם בקונט' בפ"ע ע"ש כ"ק אדמו"ר הצ"צ – קה"ת תש"נ.

לקמן (בחלק ההנחות) נדפסה הנחה ממאמר זה (ומשם נעתקה הכותרת שמופיעה בריש המאמר כאן).

חלוקת פ"א לקטעים נעשתה ע"י המו"ל (ע"ד סה"מ תרל"ג).

(2) ושאבתם מים בששון .. בישעי' סי' י"ב: פסוק ג.

(3) ניסוך המים שהי' בחגה"ס: סוכה מב, ב. מח, א"ב. רמב"ם הל' תמידין ומוספין פ"י, ה"ו.

(4) ובכל השנה .. היין לבד: ראה רמב"ם הל' מעשה הקרבנות פ"ב. הל' תמידין ומוספין פ"י, ה"ו. בסמוך בפנים.

(5) בפ' נסכים: שלח פט"ו.

(6) וניסוך המים .. הל"מ: בלקו"ת כאן מציון: „סוכה ל"ד א' זנחים ק"י ע"ב". ראה גם רמב"ם שבהערה 3.

(7) ורבנן אסמכוהו אקרא: שבת קג, סע"ב. תענית ב, סע"ב.

(8) ונסכיהם .. כמשפטם: פינחס כט, יט. לא. לג.

(9) כל מי שלא ראה .. מימיו: סוכה נא, א (במשנה).

(1) ושאבתם מים: אודות מאמר זה" נרשם בספר התולדות של כ"ק אדמו"ר מהר"ש: ענין הנסכים כו' נסוך היין בחול ביו"ט נסוך נסוך המים כו' רק ברמז.

מאמר זה הוא אותו הדרוש דשנת תרל"ד שנדפס בסה"מ תרל"ג ח"ב ע' תקלט ואילך.

המאמר (עד קרוב לסוף פ"ד) הוא הנחת כ"ק אדמו"ר מהר"ש מדרוש הצ"צ מ"ש חוהמ"ס כ"א" עם תיקונים והוספות בשנת תרל"ג (כנרשם בסה"מ תרל"ג כאן).

לכללות המאמר ראה לקו"ת סוכות עט, ד פרקים א"ב (וקיצורים וכו') באוה"ת סוכות כרך ה ע' ב'קמו ואילך). סידור שער הסוכות רסח, א ואילך. ובשינויים במאמרי אדה"ז נביאים ע' עט ואילך.

המאמר נדפס גם בסה"מ תרמ"ד ע' רסו ואילך (בתוס' הגהות). תרנ"ד ע' יט ואילך (בשינויים קלים). תרע"ה ע' לח (ושם: „קיצור ורשומי דברים" „בס"ד שח"ס, רע"ח, תרמ"ג). תרח"ץ ע' נה

(א) לא נדפס בהמשך יונתי הנדפס.

(ב) בס' התולדות שם (מהדורת תש"ז ע' 53) כתב כ"ק אדמו"ר זי"ע אודות מאמר זה (בשנת תרמ"א) רק מספר הפרקים, ובהערה 6 שם נרשם: הוא הדרוש דשנת תרל"ד. בשנה הנ"ל (בס' התולדות שם ע' 39) נרשם ע"ד המאמר – כבפנים.

(ג) כנראה הכוונה שנמצא בבוך תר"מ, והוא משנת תרמ"א.

הנסכים מהו, הנה ארז"ל כל הקורא ק"ש בלא תפילין¹⁰ כאלו הקריב עולה בלא מנחה וזבח בלא נסכים, והענין בדב"כ נסכים הם בחי' המשכיה¹¹ למטה והם היו מג' מינים שמן יין וסולת¹² שרומזי' לג' בחי' חב"ד, שמן בחי' חכ"י ויין הוא בחי' בינה¹³ כנודע וסולת הוא בחי' דעת וכמשארז"ל אין החינוק יודע לקרות אבא¹⁴ עד שיטעום טעם דגן כו', ולכן הקורא ק"ש כו', דהנה העולה היא בחי' העלאה¹⁵ מלמטלמ"ע (שהיא כולה כלילי¹⁶) ועי"ז נמשך בחי' מנחה שהיא בחי' המשכה כנודע וע' בת"א בד"ה ויקח מן הבא בידו מנחה בענין מ"ן ח' ה"י, וזבח הוא קרבן שהוא בחי' העלאה¹⁷ מלמטלמ"ע, ועי"ז נמשך נסכים שהם בחי' המשכה מלמעלמ"ט, ולכן דימה הקורא ק"ש בלא תפילין כאלו הקריב עולה בלא מנחה כו', כי ק"ש הוא בחי' העלאה מלמטלמ"ע שז"ע ואהבת כו' בכל מאד¹⁸ בבחי' רצוא ליכלל וליבטל באה"ע ואה"ר, ועי"ז נמשך ההמשכה ע"י התפילין, והקורא ק"ש בלא תפילין הוא דומה ממש למקריב עולה בלא מנחה וזבח בלא נסכים כו'. היוצא מזה שנסכים הם בחי' המשכה מלמעלמ"ט, אכן באופן ושרש המשכחה יש שני בחי' הא' הוא בחי' ניסוך היין והב' הוא בחי' ניסוך המים, ולהבין שרש ההפרש שכיניהם, דהנה ביין כתי' החדלתי את תירושי המשמח אלקי ואנשים (בשופטים ט'¹⁹) וארז"ל אם אנשים משמח אלקי במה משמח מכאן שאין אומרים שירה אלא על היין²⁰, וא"כ צ"ל שזה שאומרים שירה על היין עי"ז הוא משמח את שם אלקי, וצ"ל ענין ופי' שמשמח ש' אלקי.

והענין הוא, דהנה בריאת העולמות הוא מבחי' מדות²¹ וכמ"ש כי אמרתי עולם חסד יבנה²² שעולמות הוא מבחי' חסד ועד"ז מכל המדות (רק שאפ"ל שמפני שהחסד הוא יומא דאזיל עם כולהו יומי²³ לכן כתי' חסד יבנה, וגם כי עיקר הבנין הוא

- הל' מעשה הקרבנות רפ"ו.
 (18) בחי' .. מנחה .. מ"ן ח' ה"י וישלח כה, ד.
 וראה גם מאמרי אדה"ז תקס"ה ח"א ע' ע (הנחת הר"מ – נוסח א). ע' עא (הנחת כ"ק אדה"א – נוסח ב). תרי"ח וישלח קצ, ד.
 (19) ואהבת כו' בכל מאד: ע"פ ואתחננו, ה.
 (20) החדלתי את תירושי .. בשופטים ט': פסוק יג.
 (21) אם אנשים משמח .. שירה אלא על היין: ברכות לה, א.
 (22) בריאת העולמות הוא מבחי' מדות: לפיסקא זו ראה גם אוה"ת שה"ש כרך ב ע' תקנ וע' תקנה. המשך וכנה תרל"ז פכ"ח. הנסמן בסה"מ תרל"ג ח"ב כאן ע' תקמ. תרל"ח ע' יד. ולסיים הפיסקא ראה גם לעיל מאמר ד"ה להבין שרש ענין מקיפים דבינה בתחילתו.
 (23) כי אמרתי עולם חסד יבנה: תהלים פט, ג.
 (24) יומא דאזיל עם כולהו יומי: לעיל ח"א (בחלק המאמרים) בסוף מאמר ד"ה ואעשך לגוי
 (10) כל הקורא ק"ש בלא תפילין: ברכות יד, סע"ב. ראה (ולהבא בסמוך בפנים) לקו"ת שלח מב, א. מאמרי אדה"א במדבר ח"ג ס"ע א"רא ואילך. אוה"ת על מארז"ל ע' יא. סה"מ תרל"ח ע' מ ואילך.
 (11) נסכים .. המשכה: ראה בהערה שלפני.
 (12) נסכים .. שמן יין וסולת: שלח פט"ו.
 (13) שמן .. בחי' חכ"י: ראה גם לעיל ח"א (בחלק המאמרים) המשך זאת חנוכת המזבח פ"ט ובהערה 159.
 (14) ויין .. בינה: ראה זהר נשא קכו, א. מאמרי אדה"א ויקרא ח"א ע' לג. וש"נ. בראשית ע' תקעא.
 (15) אין החינוק יודע לקרות אבא: ראה ברכות מ, סע"א. מאמרי אדה"א דברים ח"א ע' רמה. וש"נ. תרי"ח בא ח"א צה, ב. וש"נ.
 (16) העולה .. העלאה .. וזבח .. העלאה: ראה סה"מ תרמ"ד ע' רסו.
 (17) העולה .. כולה כליל: ויקרא א, ט. רמב"ם

מהחסד היינו בחי' שיתוף מדה²⁵ ותחלת²⁶ בריאת העולמות הוא ג"כ מצד כי חפץ חסד²⁷ הוא²⁸ כמ"ש במ"א) וכמ"ש זכור רחמין וחסדיך כי מעולם המה²⁹, הגם שפי' הפשוט בפי' כי מעולם המה הוא שהם מכבר³⁰ (ופי' מעולם³¹ בל"א³² פון אויביק אן³³), אך ג"ז אמת בפי' הפסוק³⁴ זכור רחמין כו' שבחי' הרחמים והחסדי' הם שייכים לבחי' עולם דוקא דהיינו שלאחר שנבה"ע אז שייך בחי' רחמים וחסדים, דהנה בחי' החכ' שייך גם לעצמו שיכול לישב ולהשכיל השכלות, אבל בחי' הרחמים והחסדים אינם שייכים כ"א על זולתו ולא שייך לומר שישפיע בחי' הרחמים והחסדים שלו על עצמו כו'. וזהו פי' הפסוק זכור רחמין וחסדיך הם המדות כי מעולם המה שבחי' מדות שייכים לעולמות³⁵, ושרש בריאת העולמות נמשכי' מבחי' המדות אלו כו', והנה מצד זה נמשך עולם ל' העלם³⁶ כו', אבל יש בחי' עליונה יותר שהוא מובדל מבחי' המדות הנמשכים בעולמות והוא בחי' בינה הנק' עלמא דאתכסי³⁷ שמכוסה ונעלם כו', ויש רקיע המפסיק בין ז"א לבינה³⁸ שז"ע מ"ש ועל ראשי החיות רקיע³⁹ כעין הקרח שהוא הרקיע שע"ג חיון עילאין⁴⁰ כמ"ש בזהר, וכמ"ש מבטן מי יצא הקרח⁴¹ היינו בחי' בינה, כי יש פרסא המפסקת ומבדלת בין ז"א לבינה⁴² אשר לכן ז"א הוא המקור לעלמין דאתגלי⁴³ והבינה שלמעלה מהפרסא הוא בחי' עלמא דאתכסי' שמכוסה מן העולמות.

הושע"ר וליל שמח"ת קודם הקפות תשנ"ב (התועדויות תשנ"ב ח"א ע' 108 ובשולי הגליון להערה 102: שם ע' 147. ס' השיחות תשנ"ב ח"א ע' 38 בשולי הגליון להערה 20). לקריש משפטים כרך כא ע' 448 הערה 15.
(33) אך .. הפסוק: בקונטרס הנ"ל ס"ע 3: אך ע"ד החסידות פי' הפסוק.
(34) החכ' .. לעצמו .. מדות שייכים לעולמות: ראה גם הנסמן לעיל הערה 22. לעיל המשך יונתי ובהערה 261.
(35) עולם ל' העלם: ראה ספר הבהיר ס"י. תר"ח שמות ח"א יח, ד הערה 783.
(36) בינה הנק' עלמא דאתכסי': ראה לעיל ח"א (בחלק המאמרים) המשך מצה זו פליח הערה 1185.
(37) רקיע המפסיק בין ז"א לבינה: ראה בסמוך הערה 39.
(38) ועל ראשי החיות רקיע: נסמן בהע' הבאה.
(39) הרקיע שע"ג חיון עילאין: ראה לעיל מאמר ד"ה להבין שרש ענין מקיפים דבינה בתחילתו. ושי"נ.
(40) מבטן מי יצא הקרח: איוב לח, כט. ראה גם סידור שחרית סד, א. אוה"ת איוב כרך א ע' תרצב.
(41) פרסא .. בין ז"א לבינה: ראה לעיל הערה 39.

גדול מציין: זח"ג אמור קג, ע"ב. ראה גם הנסמן במאמרי אדה"א דברים ח"ג ע' אלה.
(25) שיתוף מדה"ר: ראה פסיקתא רבתי פ' החדש השביעי. ב"ר פ"ב, טו. רש"י בראשית א, א. הנסמן במאמרי אדה"א דברים ח"ד ע' אתכ.
(26) ותחלת: בסה"מ תרל"ג כאן: ותחילת. אבל בהקונטרס שבהערה I כבפנים.
(27) ותחלת בריאת העולמות .. כי חפץ חסד: ראה ע"ח שער דרושי נקודות ש"ח, ספ"ו. סידור שער התפלה יט, רע"א. לקו"ת אחרי כה, סע"ג. נצבים מז, ב. שעה"י פ"א. ש"א ל, א הערה 15.
סה"מ תרל"ח ס"ע מז ואילך ובהנסמן שם.
(28) כי חפץ חסד הוא: מיכה ז, יח.
(29) זכור רחמין .. המה: תהלים כה, ו [בדילוג השם].
(30) שפי' הפשוט .. שהם מכבר: ראה רש"י לתהלים שם.
(31) ופי' מעולם בל"א פון אויביק אן: וכ"ה בקונטרס הנ"ל. ועד"ז בסה"מ תרמ"ד כאן ע' רסח. בסה"מ תרנ"ד ע' כ: ופי' .. פי' אויביק אהן. בסה"מ תרח"ץ ע' נח: פון אייביק אן.
(32) בל"א: = בלשון אידיש. ראה שיחת ליל (ד) לקמן (בחלק ההנחות) בהנחה כאן ד"ה ושאבתם מים על יד הערה 37: פון אייביק אן.

וַיְהִי יוֹם הַמִּשְׁמַח אֲלֵקִי כִּי הַשְׂמָחָה הוּא בְּכִינָה וּכְמִשָּׁ אִם הַבְּנִים שְׂמַחָה⁵⁰ וְהֵינָּה מִפְּנֵי כִּי בִינָה הִיא בְּחִי' הַהִשְׁגָּה וְהַהֲבֵנָה וְכִמוּ עַד־מ בְּאִדָּם שְׂכָאֲשֶׁר מִשְׁגִּי אִיזָה שְׂכָל הֵנָּה כְּשֵׁלָא יִבִּין עַדִּינן אֶת הַשְׂכָּל לֹא יִהְיֶה בְּשִׂמְחָה וּבִתְעֻנּוּג מִהַשְׂכָּל כִּי־א כָּאֲשֶׁר יִשְׁגִּי הַשְׂכָּל בְּהֲבֵנָה הֵיטֵב אוֹ יִתְמַלֵּא שְׂמַחָה וְתֻעֻנּוּג מִהַשְׂכָּל כִּי, כֹּךְ עַד־ו יוֹבֵן לַמַּעֲלָה שֶׁמִּפְּנֵי זֶה בְּחִי' בִּינָה דּוֹקָא הֵיאִי־ אִם הַבְּנִים הִיא שְׂמַחָה דּוֹקָא כִּי בְּבְחִי' בִּינָה הוּא הַהִשְׁגָּה וְהַהֲבֵנָה בְּאַלְקוּת בְּאוֹרֵךְ וְרוּחֵב וְלִכְּן שֵׁם הוּא בְּחִי' הַשְׂמָחָה דּוֹקָא כִּי, וְיִין הַמִּשְׂמַח אֲלֵקִים הֵינָּה שְׂמִמְשִׁיךְ הַשְׂמָחָה שְׂוִימְשִׁךְ גַּם בִּשְׁ אֲלֵקִי' מְקוֹר הַתְּהוּוֹת הָעוֹלָמוֹת שְׁגֵם הַשֵּׁם אֲלֵקִי' יִהְיֶה בְּשִׂמְחָה הֵינָּה שְׁלֵא יִהְיֶה בְּבְחִי' צִמְצוּם־ וְהָעֵלֶם כִּי־א בְּשִׂמְחָה וְגִילּוֹי כִּי, וְזִהוּ עִי' הֵינן דּוֹקָא כְּמֵאֲרֻז־ל נִכְנַס יִין יֵצֵא סוּדָּה⁵¹ הוּא בְּחִי' סוּד הוּיִי־⁵² כִּי, וּבִיאוֹר הָעֵנִין הֵנָּה הֵינן אֲנוּ רוֹאִים פְּעוּלָתוֹ⁵³ בְּגִשְׁמִיּוֹת אֲצֵל הָאָדָם שֶׁמִּשְׂמָחוּ וּמוֹצִיא פְּנִימִיּוֹתוֹ מִהָעֵלֶם אֶל הַגִּילּוֹי וְהֵינָּה מִפְּנֵי כִּי הֵינן הוּא גִיכ־ כְּנוֹס תַּחֲלָה בְּעֻנְבֵינָיִ⁵⁴ בְּהָעֵלֶם וְעִי' הַדְּרִיכָה בְּגַת יוֹצֵא מִהָעֵלֶם אֶל הַגִּילּוֹי כִּי, לִכְן פְּעוּלָתוֹ שְׂמוֹצִיא בְּאִדָּם גִיכ־ מִהָעֵלֶם אֶל הַגִּילּוֹי וְזִע־ שֶׁמִּשְׂמַח אֲנָשִׁים כִּי, וְעַד־ו יוֹבֵן עֵנִין הַמִּשְׂמַח אֲלֵקִים שֶׁמִּמְשִׁיךְ הַשְׂמָחָה מִהֲבִינָה לְבְּחִי' שְׁ אֲלֵקִי' שְׂזִע־ הַשְׂמָחָה בִּשְׁ אֲלֵקִי', וְזִע־ נִכְנַס יִין יֵצֵא סוּד דֵּהֵינָּה בְּחִי' בִּינָה עֲלֵמָא דֹּאֲתַכְסִי' שְׂמִכּוּסָה תַּחֲלָה וְאַח־כִּי יוֹצֵא מִהָעֵלֶם אֶל הַגִּילּוֹי לְשִׂמַח אֲלֵקִי', וְכִי־ הוּא עִי' הַלּוּיִם שְׂאוֹ שִׁירָה עַל הֵינָּה⁵⁵ שֶׁהִשִּׁירָה הוּא בְּחִי' נִיגוֹן בְּקוֹל שֶׁהוּא בְּחִי' גִּילּוֹי וְעִי' הַשִּׁירָה עַל הֵינן מִתְּגַלָּה בְּחִי' הַבִּינָה כְּנִי־ל וְכְּנִי־ל⁵⁶ שֶׁהֵינן הוּא בְּחִי' בִּינָה כִּי, כְּנוּדֵעַ, וְזִהוּ שְׂרַשׁ עֵנִין נִיסוּךְ הֵינן שְׂמִנְסִכִּים הֵינן בְּהִשְׁתִּיתִי⁵⁷ שֶׁהִשְׁתִּיתִי⁵⁸ הוּא בְּחִי' מִת־⁵⁹ שְׁנַעֲשָׂה מִהֲרַקִּיעַ הַמִּפְסַקְתִּי⁶⁰ כְּנוּדֵעַ מִמ־שׁ בְּמ־א, וְהֵנָּה מִת־⁶¹ בּוֹכִים⁶² כִּי, לִכְן הִי עֵנִין נִיסוּךְ הֵינן בְּהִשְׁתִּיתִי לְשִׂמַח אֶת בְּחִי' מִת־⁶³ כִּי.

(ב) **אמנם** צ"ל שרש ענין ההפרש בין ניסוך היין שביו"ט ובין ניסוך היין שבחול שגם בחול היו מנסכי' היין מהו ההפרש ביניהם. הנה כתי' תחת אשר

(42) השמחה .. אם הבנים שמחה: תהלים קיא,
ט. ראה לעיל ח"א (בחלק המאמרים) המשך זאת
הנוכח המזבח הערה 208.
(43) ח"א: וכ"ה גם בקונטרס הנ"ל ע' 4.
בסה"מ תרל"ג ח"ב כאן ע' תקמא: ליתא.
(44) אלקי' .. צמחום: ראה שער היחוד"א
רפ"ב. תרי"ח שמות ח"א לד, ד. ושי"נ.
(45) נכנס יו"צא סוד: ערובין סה, סע"א. ראה
גם תר"ח ויחי רלו, ב.
(46) סוד הוי": תהלים כה, יד.
(47) הנה היין .. פעולתו: ראה גם לעיל ח"א
(בחלק המאמרים) המשך מזה זו פל"ז. סה"מ
תרכ"ט ס"ע שפג ואילך. ושי"נ.
(48) היין .. כנס חזלה בענביו: ראה פסחים
לג, ב. סה"מ תרכ"ט ע' שפד.
(49) הלוים שאו' שרה על היין: ראה ערכין יא,

א. ארמב"ם הל' כלי המקדש פ"ג, ה"ב.
 (50) כְּנִיל וְכִנְלִי: כִּיה גַם בַּהֲקֻנֹּט' שְׁבַע־עֶרָה
 1. בְּסֵה"מ תַּרְלִיג כֹּאן: וְכִנְלִי.
 (50) שְׁמוֹנִסִּים חֲיִין בַּהֲשִׁיחִין: רֹאה רַמְבַּ"ם הַל'
 מַעֲשֵׂה הַקְּרִבּוֹת פ"ב, ה"א. הַל' תַּמִּידִיו וּמוֹסָפִין
 פ"י, ה"ז. אוֹהֵית עַל מֵאוֹרִזִּיל ס' ע' וְאֵילֶךְ.
 (51) שֶׁהִשְׁחִין .. מִית שְׁנַעֲנָה מִהֲרֻקֵּעַ
 הַמִּפְסָטָה: רֹאה לְקִרְית שֶׁלַח מִב, ב. אוֹהֵית עַל
 מֵאוֹרִזִּיל ע' ט' וְאֵילֶךְ. מֵאֲמָרֵי אֱדֹהָא בַּמְדַּבֵּר ח"ג ע'
 אִירָה וְאֵילֶךְ.
 (52) מִית: וְכִיה גַם בְּקֻנְטֵרַס הַגִּיל ע' 4.
 בְּסֵה"מ תַּרְלִיג ח"ב כֹּאן ע' תַּקֻּמָּב: מִים תַּחְתּוֹנִים.
 (53) מִית בּוֹכִים: רֹאה תִזִּז תִּיה (ט, ב). לַעֲלִי
 ח"א (בַּחֲלָק הַמֵּאֲמָרִים) הַמֶּשֶׁךְ זֹאת חֲנוּכַת הַמִּזְבֵּחַ
 פ"ט. ו"ש.

לא עבדת⁵⁴ את ה' אלקיך בשמחה שצ"ל עבודה בשמחה, וכת"י שמחו צדיקים⁵⁵ בהוי"ו⁵⁶ נאמר צדיקים דוקא. אך הענין הוא דהנה יש ב' אופנים בענין השמחה כמו שאנו רואים עד"מ באדם שהגם שהוא שמח עכ"ז השמחה היא מכוסה ונעלמת ואינה בהתגלות כ"כ, אבל יש בחי' שמחה שהיא בגילוי כ"כ שיוצא מהכלי כו', וכך עד"ז יובן שלהיות⁵⁷ שצ"ל עבודה בשמחה עכ"ז צ"ל השמחה מכוסה בהעבודה והעיקר היא העבודה דהיינו שלזולתו יהי' רק גילוי העבודה ורק בפנימיותו צ"ל בשמחה. והשמחה היא מהתבוננות שכאשר יתבונן שמקיים רצון המלך ממה"מ הקב"ה⁵⁸, והרי בגשמיות אינו דומה עבד הטבח לעבד השר שעבד השר עם כי הוא ג"כ עבד כו', עכ"ז הוא עבד השר כו' (הדבק⁵⁹ לשחרר⁶⁰ וישתחוו לך⁶¹). וכך עד"ז יובן שכאשר יתבונן בעשותו א' ממצות ה' הרי הוא עובד את הקב"ה והרי הוא עבד ה' (ועבד מלך מלך⁶²) לכן מצד זה הוא בשמחה גדולה מאד, אך אעפ"כ צ"ל השמחה מכוסה בהעבודה דהיינו שנראה לזולתו רק העבודה שעושה דהיינו שמתעטף בציצית או מניח תפילין והשמחה ש"מ צ"ל מכוסה בעבודת עבד שבהמצוה⁶³, וז"ע תחת אשר לא עבדת⁶⁴ בשמחה כו' שבחי' שמחה שמכוסה בהעבודה צ"ל אצל כל אדם כו', אך יש בחי' שמחו צדיקים בהוי' שענין השמחה הוא בא"א ואינו עד"ז כלל כ"א שעיקר הגילוי הוא השמחה והשמחה היא בהוי', וזהו שמחו צדיקים בהוי' שהשמחה בש' הוי' עצמו ולא מצד שהוא עבד ה' כו', ששמחה⁶⁵ גדולה ונפלאה יותר עד אין קץ מבחי' העבודה⁶⁶ בשמחה הג"ל⁶⁷. ועד"ז יובן שרש ענין ההפרש בין ניסוך היין שבכל השנה לניסוך היין שביו"ט ובפרט בחגה"ס שהוא זמן שמחתינו⁶⁸, שניסוך היין שבכל השנה עם כי פעולת היין שמוציא מהעלם אל הגילוי עכ"ז יש הפרש בזה בין רב למעט, שבכל השנה הגם שמנסכין את היין בכלי שיר⁶⁹ עכ"ז מפני כי בחול אינו זמן הגילוי להיות גילוי השמחה מבחי' כינה לא נמשך השמחה בגילוי כ"כ כ"א רק ע"ד העבודה בשמחה, רק מועדי⁷⁰ לשמחה⁷¹ שהוא זמן שאז מתגלה ההעלם והכיסוי

(54) תחת אשר לא עבדת: תבוא כת, מז.

(55) תחת .. שמחו צדיקים: ראה לקו"ת תבוא מב, סע"ג [ובהנסמן במ"מ לשם]. סה"מ תר"ל ע' קיד. עטר"ת ע' רעז ואילך. מאמר ד"ה כי תשא דש"פ תשא תשי"ז פ"ג (תורת מנחם – התוועדות ח"ט ע' 93 ואילך).

(56) שמחו צדיקים בהוי': תהלים צז, יב. ראה גם תניא ספ"י. אגה"ק ס"ח (הובא בלקו"ת תבוא מג, א).

(57) שלהיות: וכ"ה בקונטרס הנ"ל ע' 5. בסה"מ תרל"ג ח"ב כאן ע' תקמב: שעם היות.

(58) ממה"מ הקב"ה: ברכות כה, ב.

(59) הדבק לשחור וישתחוו לך: ספרי דברים א, ז. הובא ברש"י שם ובפ' לך טו, יח.

(60) לשחרר: וכ"ה (לקמן בחלק ההנחות) בהנחה כאן על יד הערה 80. בקונטרס הנ"ל: לשחור. בסה"מ תרל"ג: לשחור.

(61) ועבד מלך מלך: ב"ר פט"ז, ג. רש"י בהעלותך יב, ח. לעיל הערה 59.

(62) והשמחה ש"מ .. עבד שבהמצוה: ראה סה"מ תרמ"ד ע' רסט.

(63) וז"ע תחת אשר לא עבדת .. הנ"ל: ראה סה"מ תרמ"ד שם.

(64) ששמחה .. העבודה: בסה"מ תרל"ג ח"ב כאן ע' תקמג: שהיא שמחה .. עבודה. בקונטרס הנ"ל כבפנים.

(65) זמן שמחתינו: נוסח תפלת העמידה וקידוש ליו"ט. ראה גם לקו"ת שמ"ע פט, א.

(66) שמנסכין את היין בכלי שיר: ראה רמב"ם הל' כלי המקדש פ"ג, ה"ג.

(67) רק מועדי .. השנה: בסה"מ תרל"ג: (רק במועדים .. השנה). בקונטרס שם כבפנים.

(68) מועדי .. לשמחה: נוסח תפלת העמידה וקידוש ליו"ט. ראה גם לקו"ת צי טו, ב.

דבחי' בינה עלמא דאתכסי⁶⁶ שמכוסה כל השנה⁶⁷, וגם כשממשיכי' ע"י ניסוך היין היא ג"כ מכוסה בהעבודה כו', אבל ביו"ט הוא מועדים לשמחה שהוא המועד והזמן שמתגלה בחי' השמחה⁶⁸ דבינה בהתגלות רב ע"י ניסוך היין שביו"ט כו', וזהו שרש ענין ההפרש בין ניסוך היין שבכל השנה לניסוך היין שביו"ט, שבכל השנה הגם שע"י הניסוך נמשך ג"כ השמחה דבינה אכן עדיין היא ג"כ מכוסה בהעבודה רק עכ"פ כמו בלא הניסוך היא בחי' עלמא דאתכסי' לגמרי וע"י ניסוך היין נמשך השמחה להיות עבודה בשמחה, והיינו מפני כי רק מועדים לשמחה כו', אמנם ביו"ט שהוא בחי' מועדים לשמחה אז השמחה הוא בהתגלות רב כו' שהוא בא"א כו' וע' בלק"ת⁶⁹ בד"ה תחת אשר לא עבדת בהג"ה מסש"ב⁷⁰.

(ג) ומעתה צ"ל ענין מה שניתוסף כחגה"ס בחי' ניסוך המים, ושרש ההפרש בין ניסוך היין לניסוך המים, בהיות ידוע כי המים רומזים לבחי' ⁷¹החכ"י שלכן המים אין להם גוון⁷² ומשתנים לפי גוון הכלי כמ"ש מזה במ"א באורך, וע' בד"ה האזינו השמים⁷³ כו', והיין רומז לבחי' הבינה כנ"ל. ושרש ההפרש שביניהם, הנה מההפרש שבין כהנים ללוים יובן ההפרש בין ניסוך היין לניסוך המים, שעבודת ניסוך היין ה' ע"י שיר הלויים, והנה בלויים כתי' ועבד הלוי הוא⁷⁴ פי' הוא, הוא בחי' בינה⁷⁵ כמ"ש בזהר ועבודת הלוי ה' להמשיך מבחי' בינה בחי' הוא כנ"ל, וזהו ע"י השיר שהוא בחי' לארמא קלא⁷⁶ כו', משא"כ עבודת הכהנים ה' בחשאי⁷⁷, והיינו באופן הביטול יש ב' אופנים הא' ע"ד עבודת הלויים שהיא לארמא קלא בחי' ניסוך היין, והב' בחי' הביטול וההשתחווא' דכהנים שעבודתם בחשאי אינו כו'⁷⁸, והענין הוא כי יש בחי' רזין ויש בחי' רזא דרזין⁷⁹, וזהו שרש ההפרש בין כהנים ללוים שהלויים ממשיכים בחי' רזין היינו מה שה' סתום תחלה ונעלם דהיינו בחי' הבינה והלויים ממשיכים להיות בחי' זו בגילוי, אבל יש בחי' סדכ"ס⁸⁰ שהוא בחי' רזא דרזין שהוא סוד גם מבחי' הסוד ובחי' זו נמשך ע"י הכהנים שז"ע ניסוך המים שבחג, ולכן בלויים נא' ל' טהרה ובכהנים נא' קדושה⁸¹ שגדלה מעלת

כרך א – ע' תקכ ואילך. וש"נ. לעיל ח"א (בחלק המאמרים) המשך מצה זו פל"ח. וש"נ.

(78) הלוי .. לארמא קלא: ראה זהר שמיני לט, א. קרח קצו, ב. לעיל ח"א (בחלק המאמרים) המשך מצה זו פט"ל. וש"נ.

(79) עבודת הכהנים ה' בחשאי: ראה לעיל המשך מצה זו שם. וש"נ.

(80) בחשאי אינו כו': ראה סה"מ תרמ"ד ע' ער.

(81) רזא דרזין: לשון הזהר בכ"מ. ראה זהר בראשית מה, ב.

(82) סדכ"ס: ראה זהר בהקדמה ב, א. ועוד.

(83) בלויים נא' ל' טהרה ובכהנים נא' קדושה: בהעלותך ת, ז. אמור כא, ח. ראה לקו"ת יו"כ סט, א. סה"מ תרח"ץ כאן ע' סג. וש"נ.

(69) ביו"ט הוא מועדים לשמחה .. שמחגלה בחי' השמחה: ראה לקו"ת שמ"ע פח, ד.

(70) בלק"ת: תבוא מג, רע"א.

(71) מסש"ב: ח"א, פ"י.

(72) המים רומזים לבחי' החכ"י: ראה תניא פ"ג וב"מ"מ, הגהות והע"ק שם (ע' מו). לעיל ח"א (בחלק המאמרים) המשך מצה זו ספמ"ב. וש"נ.

(73) המים .. החכ"י: ראה סה"מ תרמ"ד ע' ער: י"ל הכוונה לבחי' אור החכמה.

(74) המים אין להם גוון: ראה פרדס שער עצמות וכלים שער ד, פ"ד. הנסמן בסה"מ תרל"ג כאן. תרל"ח ע' קמה. וש"נ.

(75) בד"ה האזינו השמים: לקו"ת האזינו עג, ב.

(76) ועבד הלוי הוא: קרח יח, כג.

(77) הוא .. בינה: ראה ביאורו בלק – להצ"צ

הקדושה על הטהרה כו"ה. וביאור הענין הנה כתי' אנכי אנכי הוא מוחה פשעך⁸⁴, פ' אנכי ב"פ כי כדי שיהי' בחי' הוא והיינו בחי' ועבד הלוי הוא (בחי' בינה) זהו ע"י אנכי אנכי שיש ב"פ אנכי כדי להיות בחי' הוא, והיינו כי אנכי הא' (למפרע) הוא בחי' סוכ"ע ואנכי הב' הוא בחי' שלמעלה מבחי' סוכב כו', וכדי להמשיך ב' בחי' אנכי אלו זהו ע"י ניסוך היין וניסוך המים, דהנה יש ב' בחי' אלו בעבודה בנפש האדם ג"כ, וז"ע ממעמקי קראתיך⁸⁵ שיש ב' בחי' עומקים והיינו כי יש בחי' עומק הלב והפ' הוא כי בינה ליבא⁸⁶ ועומק הלב זהו בחי' פנימיות הבינה⁸⁷ בעבודה, ולכן ע"י העבודה בבחי' עומק הלב ממשיכים מבחי' אנכי בחי' סוכ"ע בבחי' בינה אם הבנים⁸⁸ בחי' הוא כנ"ל, אכן יש בחי' תעלומות לב⁸⁹ והוא בחי' היותר נעלה מבחי' עומק הלב והיינו כי לב הוא ל"ב נ"ח⁹⁰ ותעלומות לב הוא בחי' פנימיות החכ' והיינו בחי' פנימיות החכ' שבעבודה שבלב, ועי"ז ממשיכים בחי' אנכי הוא בחי' שלמעלה מבחי' סוכ"ע בבחי' הוא, וז"ס ענין ניסוך המים בעבודה כו"ה. ומכ"ז יובן שרש ענין ההפרש בין ניסוך היין לניסוך המים כו' הן בעבודה והן בההמשכה שנעשה ע"י ב' בחי' הנ"ל כו'.

(ד) אך עדיין צ"ל מפני מה לא נא' ניסוך המים בתושב"כ הלא לפמש"נ ניסוך המים גבוה יותר מניסוך היין ומפני מה ניסוך היין נא' בתושב"כ כמ"פ וניסוך המים נא' רק בדרך רמז ועיקרה הוא בתושב"כ כו'. הנה תושב"כ הוא בחי' אותיות⁹¹ שהעיקר הוא האותיות ולכן כאשר חסר אות א"י ואפי' רק נגיעה⁹² פוסלת⁹³ וכל אות צ"ל בדמותו ובצלמו⁹⁴ וכל אותיותיה מנויות⁹⁵ לכל יחסר ולכל יעדיף כו', אבל בתושב"כ העיקר הוא בחי' השכל שבהאותיות⁹⁶ ולכן זה אומר

מהורש"ב) בהנחה שם על יד הערה 6. (בחלק ההנחות) בהנחה כאן על יד הערה 102.
(91) לב הוא ל"ב נ"ח: ראה גם מאמרי אדה"א שמות ח"ב ע' תמב ואילך. וש"נ.
(92) ניסוך המים בעבודה כו': ראה סה"מ תרמ"ד ע' ערא.
(93) תושב"כ .. אותיות .. בתושב"כ פ. השכל שבהאותיות: ראה גם (בנוסף להערה 1) תו"ח וארא ח"א ע, א ואילך ובהנחתם שם ובריש המאמר שם.
(94) חסר אות א' .. פוסלת: ראה שו"ע יו"ד סע"ה, ס"ז ובבאר הגולה שם. סה"מ תרל"ח ע' תס. וש"נ.
(95) נגיעה פוסלת: ראה שו"ע יו"ד סע"ד, ס"ד. שו"ע אדה"א הל' תפילין ס"ב, ס"ה. ראה גם לעיל מאמר ד"ה ולקחתם לכם פ"ה. לקמן (בחלק ההנחות) בהנחה כאן על יד הערה 105.
(96) וכל אות צ"ל בדמותו ובצלמו: ראה שו"ע יו"ד סע"ד, ס"ה. שו"ע אדה"א שם.
(97) וכל אותיותיה מנויות: ראה קדושין ל, א.

84) שגדלה מעלת הקדושה על הטהרה כו': ראה סה"מ תרמ"ד ס"ע ער ואילך.
85) אנכי אנכי הוא מוחה פשעך: ישעי' מג, כה. ראה גם להבא להלן לקו"ת נצבים מה, ד.
מאמרי אדה"א תקס"ה ח"ב ע' תתפ"תתפ"א.
86) ממעמקי קראתיך: תהלים קל, א.
87) בינה ליבא: ת"ז בהקדמה יז, א.
88) בינה .. פנימיות הבינה: ראה גם לקו"ת סוכות עח, ד. עט, ג.
89) בינה אם הבנים: ראה זהר ויחי ריט, א.
יתרו פד, א. פה, ב. פרדס שעה"כ שכ"ג, פ"א מערכת אם הבנים. לקו"ת שמ"ע פח, ד. שעה"י קי, ב ובהערה 19.
90) תעלומות לב: בלקו"ת נצבים מה, ד מציין לתהלים מד [כב] לקו"ת שמ"ע פד, ד. ראה גם מאמרי אדה"א שמות ח"ב ע' שצב. וש"נ. שו"ע ז, א ובהערה 3. תו"ח בא ח"א קו, ב. וש"נ. סה"מ תרל"ח ע' תעא. לקמן מאמר ד"ה עטרת תפארת שיבה על יד הערה 4. (בחלק הנחות כ"ק אדמו"ר

באותיות אלו וזה אומר באותיות אלו ואין מדקדקי' בזה כלל, כי העיקר הוא השכל שבהאותיות והאותיות אינם מעלים ואינם מורידים⁹⁸ כו'. ולהבין זה הנה איתא בס"י בשלשה ספרים⁹⁹ ברא הקב"ה את עולמו בספר ובסופר ובסיפור, ורז"ל אמרו בשלשה דברים ברא הקב"ה¹⁰⁰ את עולמו בחכ' ובתבונה ובדעת שנא' ה' בחכ' יסד ארץ כונן שמים בתבונה¹⁰¹ בדעתו תהומות¹⁰² כו', ולכאור' צ"ל מפני מה בס"י נא' בספר כו' ורז"ל אמרו בחכ' כו', אך הענין דבאמת אמרו שניהם דבר א', כי הנה ספר הוא בחי'¹⁰³ בינה¹⁰⁴ ותבונה כנודע מענין ספר תורה¹⁰⁵ כו', וסופר¹⁰⁶ בוא"ו הוא בחי'¹⁰⁷ חכ'¹⁰⁸ כי הסופר הוא שכותב את הספר כו', וסיפור הוא בחי' הדבור הוא בחי'¹⁰⁹ הדעת¹¹⁰ כמ"ש מפיו דעת¹¹¹. והנה¹¹² ארז"ל עריבים עלי ד"סי¹¹³ יותר מיינה ש"ת, והיינו כי ד"ס הם הסי' הדברים שנמשכי' מבחי' סופר שלמעלה מבחי' ספר שהוא הכותב הספר, ולכן ניסוך המים להיות כי גדלה מעלתן כ"כ עד שהסי' נצטוינו מפי הסופר הכותב הספר, ובספר תורה נמצא רק בדרך רמז לבד, וכנודע שענין הרמז מורה על היותר נעלה, וכאמרם די לחכימא ברמיזא¹¹⁴, וכמו קוש"י לגבי יו"ד¹¹⁵ כן ערך הרמז לגבי דבר המפורש בפירוש.

98) והאותיות אינם מעלים ואינם מורידים :
ראה סה"מ תרח"ץ כאן ע' סד.

99) בשלשה ספרים: ראה ס"י פ"א, מ"א.

100) בשלשה דברים ברא הקב"ה: ראה תנחומא ויקהל ה. שמור"ך פמ"ח, ד.

101) ה' בחכ'... בתבונה: משלי ג, יט.

102) בדעתו תהומות: משלי שם, כ.

103) ספר... בחי' בינה... וסופר... חכ'... וסיפור... הדעת: ראה (בנוסף להערה 1) לקוטי

הש"ס להארז"ל לר"ה טז, ב. לקמן (בחלק ההנחות) בהנחה כאן על יד הערה 111. סידור שחרית לשכת קעט, א. סה"מ תרל"ד ע' נה. תרל"ח ע' רצג¹. תרנ"ג ע' רפא². תש"ח ע' 273 ובהערות לשם. פלח הרמון בחוקותי ע' תקכ. בהערות הבאות.

104) ספר... בינה: ראה גם זהר יתרו ע, א ובמק"מ שם. מאר"א מערכת ספר אות כא. ביאורו בלק צח, ד. פינחס קיג, ד. מאמרי אדה"א דברים ח"ד ע' אר"ב. וש"נ. בהערה שלפניו.

105) ספר... בינה... ספר תורה: בלקו"ת כאן

ה) ראה גם שם ע' סה בשם הפרדס באו"א.
ו) נדפס גם בקונטרס בר מצוה תרנ"ג (קה"ת תש"ס) ע' ל.

פ, א בזהר ויקהל דף ר"ש, א. ביאורו בלק צח, ד בשם זהר תרומה.

106) וסופר... בחי' חכ': ראה גם ביאורו

בלק שם. פינחס קיג, סע"ג ואילך. לעיל הערה 103.

107) וסיפור... בחי' הדעת: ראה גם מק"מ

תרומה קלו, ב. קלו, ב. לעיל הערה 103.

108) מפיו דעת: משלי ב, ו.

109) והנה: ע"כ הוא הנחת כ"ק אדמור"ר

מהר"ש מדרוש הצ"צ מ"ש חוהמ"ס כ"א. ומכאן ועד סיום המאמר ניתוסף בסמיכות לאמירת המאמר — ראה סה"מ תרל"ג כאן ע' תקמה בשולי היריעה. וכן נדפס שם קיצור מהבא להלן.

110) עריבים עלי ד"ס: ראה ע"ז לה, א וברש"י שם. סה"מ תרח"ץ כאן ע' סד הערה 74.

111) הם הם: בסה"מ תרל"ג: הם. בקונטרס (שבהערה 1 ע' 7): סה"מ תרמ"ד: תרנ"ג כפפנים.

112) שהם: בסה"מ תרל"ג: שבהם. בקונטרס שם: סה"מ תרמ"ד: תרנ"ג כפפנים.

113) די לחכימא... ברמיזא: ראה רשב"ם ח"ש

כג, טז. מדרש משלי כב, טו. זהר בראשית כו, ב. הנסמן במאמרי אדה"א על פרשיות התורה ח"ב לע' תשנב.

114) קוש"י לגבי יו"ד: ראה גם אגה"ת פ"ד.

סה"מ תרח"ץ כאן ע' סד הערה 76.

(ה) **אמנם** עדיין צ"ל מדוע כתיב בס"ת מצות שהם מבחי' אנכי כמו מצות התשובה¹¹⁵ דכתי' בה כי המצוה הזאת¹¹⁶ אשר אנכי מצוה¹¹⁷ שפי' שמצוה זו דתשובה נמשכת מבחי' אנכי¹¹⁸ שלמעלה משאר מצות שנק' מצות הוי"ו¹¹⁹, וכן מצות פרה אדומה נא' ג"כ בפירוש בתורה¹²⁰. אך הענין הוא דהמצות שמבחי' אנכי הם למעלה מן הצמצום לגמרי ורק שהם הם הממשיכים מבעל הרצון להיות נמשך צנור הרצון כמ"ש בד"ה והתהלכתי בתוכם¹²¹, וכן פרה אדומה הגם שעליה אמר שלמה אחכמה והיא רחוקה ממני¹²² ומ"מ נאמרה בפירוש מפני שנא' בה חוקה¹²³, וגם אינה דומה לניסוך המים שניסוך המים הוא בחי' יחודים¹²⁴, ולכן לא נא' בתורה רק בדרך רמז לבד, ועיקר הוא הלמ"מ. ומ"מ צ"ל ושאבתם מים בששון חיבור ב' הבחי' דסופר וספר שהו"ע חיבור חו"ב¹²⁵, והגם כי או"א זיווגיהו תדיר¹²⁶ לצורך קיום העולמות, זהו בחי' חיצונית חו"ב¹²⁷, אבל בחי' פנימיות חו"ב זה מעוררים ע"י העלאת מ"ן ממעשה התחתונים שז"ע ושאבתם מים בששון, ומצד בחי' יחוד פנימי הלזה נמשך להיות ששון שהוא למעלה משמחה¹²⁸ שאם הבנים הוא בחי' בינה היא שמחה כ"א בחי' ששון. והתחלת התעוררות בחי' ששון זה הוא ע"י מה שאומרים ברה"ק¹²⁹ שש אנכי על אמרתך¹³⁰, ע"י נמשך להיות בחה"ס בחי' ושאבתם מים בששון, ממעיני הישועה ב' מעיינות¹³¹, והיינו שהמעין הוא שמוצאים אותו כשחופרים ומגלים את עפר הארץ מתגלה גיד המעין הנוכח מתחת לארץ, ויש ב' בחי' עפר, א' הוא בחי' ונפשי כעפר לכל תהי'¹³², וצריכים לחפור בעומק העפר

באמת זהו להיות הרצון דמצות, אבל הוא ציווי אבל נסכים יחוד היינו גילוי.

(125) ושאבתם .. חיבור חו"ב: ראה לקרית כאן.

(126) או"א זיווגיהו תדיר: ראה זהר אד"ו האזינו רצ, ב. ע"ח שער הכללים פ"ג. לקרית שה"ש כ, ב ואילך. סה"מ תרל"ח ע' פח. וש"נ.

(127) או"א זיווגיהו .. חיצונית חו"ב: ראה ע"ח שער הכללים ספ"ה. פ"ג. שער הזיווגים שט"ו, פ"א. שער הנסירה שכ"ט, רפ"ב. פרדס שער מהות והנהגה ש"ח, פ"ד. סה"מ תרל"ח ע' פח ואילך. וש"נ.

(128) ששון שהוא למעלה משמחה: ראה גם אוה"ת מג"א ע' קנב. מאמרי אדה"א דרוש חתונה ח"ב ע' תקפז.

(129) שאומרים ברה"ק: לפני חקיעת שופר. (130) שש אנכי על אמרתך: תהלים קיט, קסב.

(131) ממעיני הישועה ב' מעיינות: להבא להלן ראה לקרית סוכות עט, סע"ג"ד.

(132) ונפשי כעפר לכל תהי': נסמן להלן בהערה 134.

(115) מצות התשובה: ראה הנסמן לעיל בהמשך יונתי רפ"כ.

(116) מצות התשובה .. כי המצוה הזאת: ראה רמב"ן נצבים ל, יא. לקרית נצבים מה, ג. מאמרי אדה"ז תקס"ה ח"ב ע' תתעו. לקרית נצבים כרך יד ע' 112 הערה 24.

(117) כי המצוה .. אנכי מצוה: נצבים ל, יא. (118) דתשובה נמשכת מבחי' אנכי: ראה לקרית נצבים מה, ג"ד. סה"מ תרל"ג ח"ב ע' תקיט ואילך.

(119) מצות שנק' מצות הוי"ו: ויקרא ד, ב. יג. כד. ועוד. ראה הערה שלפניו.

(120) מצות פרה אדומה .. בפירוש בתורה: ראה לקרית ר"פ חוקת.

(121) בד"ה והתהלכתי בתוכם: ראה מאמרי אדה"ז תקס"ט ע' קלד. הנחות הר"פ ע' קנז. סה"מ תרכ"ט ע' קצו ואילך (ובהנסמן שם ע' קצד).

(122) אחכמה והיא רחוקה ממני: קהלת ז, כג. ראה זהר רע"מ פינחס רכג, א.

(123) שנא' בה חוקה: חוקת יט, ב. י.

(124) ניסוך המים .. יחודים: ראה סה"מ תרע"ח כאן ס"ע לח: והגם שנא' מצות תשובה,

הלזה אם זהו באמת לאמיתו כו', הב' הוא בחי' תורה שנתלבשה בדברים גשמי' שנמשלו לעפר, וע' בד"ה מי מנה עפר יעקב¹³³ שבחי' העפר אינו בגדר מספר כו', וזהו ונפשי כעפר לכל תהי' ועי' נמשך להיות פתח לבי בתורתך¹³⁴ שהם ב' מעיינות, ושרש ב' מעיינות אלו הם מב' מזלות דונוצר¹³⁵ ונקא כו'.

שמע"צ

ביום השמיני עזרתי תהי' לכם כו' פר אחד איל אחד, וארו"ל במד"ר במקומו משל למלך שעשה סעודה ז' ימים וזמן לכל בני המדינה כו' כיון שעבר ז' ימי המשתה אמר לאוהבו כבר יצאנו ידינו לכל בני המדינה, נגלגל אני ואתה במה שתמצא ליטרא בשור או דג או ירק, כך אמר הקב"ה לישראל בהשע"צ תהי' לכם גלגלו במה שאתם מוצאי' פר אחד איל אחד, והיינו בזה"ס ביום ראשון הקריבו י"ג פרים עד שבז' ימי החג הקריבו ע' פרים על עא"ו, ובשמע"צ שהוא לכם הוא רק פר אחד איל אחד כו'. ולהבין זה צ"ל שרש ענין הקרבנות.

מאמר זה צויין אליו לקמן במאמר ד"ה וכל שיח השדה על יד הערה 35 ושם: וכמבואר בד"ה ביום השמע"צ שבד"ה יונתי בחגוי הסלע. (ובחלק הנחות כ"ק אדמו"ר מהורשי"ב) בהנחה שם על יד הערה 34.

מאמר זה צויין אליו בזה"מ תרמ"ג ע' נג (ומעתיק חלק מתוכנו) ושם מציינו בשם: ע' בד"ה להבין ענין אפרה ש"י, מ"א. והוא שייך ליונתי מ"ם.

מאמר זה הובא בזה"מ מלוקט ב' ע' קכה ובהערה 64.

בהכותרת כאן נרשם: שמע"צ. וכ"ה בהמשך יונתי הנדפס. אבל (לקמן בחלק ההנחות) בהנחה כאן נרשם: ש"ת.

(2) ביום השמיני עזרתי תהי' לכם: פינחס כט, לה.

(3) פר אחד איל אחד: שם כט, לו.

(4) במד"ר במקומו: במד"ר פכ"א, כד בשינויים.

(5) ביום הראשון הקריבו י"ג פרים: פינחס כט, יג.

(6) עא"ו: ע' אומות.

(133) בד"ה מי מנה עפר יעקב: לקרית בלק סח, ב.

(134) ונפשי כעפר .. בתורתך: ברכות יז, א. סיום תפלת העמידה (אלקי נצור). ראה מאמרי אדה"ז תקס"ח ח"א ע' קכת. מאמרי אדה"א קונטרסים ע' שפא. וש"נ. שערי אורה ע' לו ובהערה 3. לקמן מאמר ד"ה ויבן כו' הני ששה ועשרים הודו על יד הערה 130. (בחלק ההנחות) בהנחה כאן בסופה.

(135) ושרש ב' מעיינות אלו .. דונוצר ונקא: בלקרית שבהערה 131 מציין: וע' במ"ח דכ"א א' ב'.

(1) ביום השמיני עזרתי: בס' התולדות כ"ק אדמו"ר מהר"ש (מהדורת קה"ת תש"ז ע' 53) נרשם אודות מאמר זה: ענין הקרבן כו' ענין הזוגים כו' – ריח ניחוח כו' רבוי האור דתהו כו' ג' טעמים שנק' ריח. ב' קיצורים.

הנחה ממאמר זה נדפסה לקמן בחלק ההנחות. הפתיחה עד לקמן פיסקא וביאור ענין, הנה בהמשך יונתי הנדפס ליתא. בכרך זה מופיע זה בצד השמאלי של העמוד ונכתב מלמעלה למטה.